

tage alle Argumenter med, selv saadanne, som under andre Forhold maatte smuldre hen til Intet under Fingrene. Saaledes omtalte den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, at der i Balletten var nationale Momenter, og at det ogsaa gjorde et velgjørende Indtryk at see denne. Jeg skal indrømme, at der i enkelte Balletter er nationale Momenter, som gribe Følelsen; men overfor disse Enkeltheder at ville fastholde et saadant stort og dyrt Apparat, som hele denne Ballet er, forekommer mig at være at købe disse enkelte nationale Momenter temmelig dyrt, og det glæder mig derfor ogsaa, at den ærede Ordfører i sit første Foredrag havde Mod til at sige den Sandhed, som ogsaa er bleven bestyret fra flere Sider her i Salen, at Balletten maaskee er det svageste Punkt ved det kongelige Theater, naar dette skal opretholdes som national Kunstanstalt. Der er et gammelt Ordprog, som siger, at hvad man ikke har i Hovedet, maa man have i Benene; men man kunde næsten vende det om og sige, at hvad man har for meget i Benene, har man ikke i Hovedet. Svormange Folk, selv med lidet udviklet æstetisk Sans, maae ikke finde alle de Coier, som gjøres paa det kongelige Theater i Balletten, for saa overflødige, at den Mandsnæring, man skulde medbringe derfra, bliver uendelig tynd overfor den Mængde af Been, som man faaer at see ved en saadan Leklighed. Det er omtalt, at naar man gav det kongelige Theater i Entrepris, vilde dermed det, som nu har bestaaet i 100 Aar, blive overgivet til Publicums Smag, men at denne ikke er til at stole paa. Den Lærdom, man kan udtrække af denne Sætning, er den, at Kunsten i vore Dage skal opretholdes ved Statens Overformynderskab, og at man saaledes i vore Dage faaer et nyt Begreb af Statskunst, som man ikke havde i forrige Tider. Det bliver Statskunst, som gives paa det kongelige Theater, men hvad der derimod gives paa de andre Theatre, er almindelig Kunst, fri Kunst. I forrige Tider havde man et andet Begreb om Statskunst; men det er undergaaet Forandringer i den seneste Tid; der føres nu ogsaa privat Statskunst, som har svækket den egentlige Statskunst. Jeg

vilde ønske, at de Mænd, som interesserede sig for den Statskunst, der var stiftet til at bevare vort Land, havde været lidt mere interesserede for denne end for den anden Art Statskunst, som har efterladt os et saameget værdigt Mindesmærke, nemlig den Bygning, der staaer paa „Kongens Nytorv“; den er netop bleven til under vor henhygende Statskunsts mange Gjenordninger. Den staaer der, og jeg vil ønske, at den, indtil vi opleve bedre Tider, maa staae der til Minde om den halve Statskunst, vi dengang havde. Den fortjener virkelig, saa akavet den staaer der, at blive staaende som et Minde om, hvorledes man har sig ad med at lade denne Theater-Statskunst staae ved Siden af den anden Statskunst. Siden jeg er kommen til at omtale denne herlige Bygning paa „Kongens Nytorv“, maa jeg forøvrigt bemærke, at naar man har anvendt 100,000 Rd. til den, og naar man har Planer, som man ogsaa har betalt, liggende for sig over, hvorledes den skal fuldføres, men dog siger: Den ligger saa ubehagelig der; vi have en bedre Plads, lad os rive den ned og bygge en ny Bygning til $\frac{1}{2}$ Million, da stemmer en saadan Betragtning kun hoist daarlig med de Oplysninger, der i den seneste Tid ere fremkomne om, hvorledes Fattigholdene stille sig i denne Commune. Er dette Diebticket til at komme med et Project om at bygge en saadan Bygning for $\frac{1}{2}$ Million og at nedrive den anden, som man har bygget for en halv Snees Aar siden, naar det er oplyst, at hvert fjerde Menneffe i denne Commune trænger til Fattighjælp? Er det Tidspunkt, man vælger hertil, ikke saaledes, at en Udenforstaaende, der kunde dømme om vor Tilstand, maatte sige, at vi handlede som nogle Daarer. — Jeg skal ikke opholde mig ved den Slags Bemærkninger, som ere komne imod mig om Tidens ubehagelighed; naar man taler om Noget, som ligger En paa Hjerte, og naar man tilslige har en svag Røst, er man nødt til at anstrenge sig lidt. — Jeg vil heller ikke tale om, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) bemærkede om en ikke ganske honnet Maade at omtale et Skrift paa; jeg har ligesom taget Ordene,